

عنوان مقاله:

عملکرد ژنوتیپ های امید بخش کنجد

محل انتشار:

دوازدهمین کنگره ژنتیک ایران (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

صابر سیف امیری - مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان اردبیل (مغان)

معرفت قاسمی - مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان اردبیل (مغان)

سعدالله منصوری - مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان اردبیل (مغان)

خلاصه مقاله:

به منظور بررسی وضعیت لاین های امید بخش کنجد از لحاظ ویژگی های زراعی از جمله سازگاری، عملکرد دانه و تحمل به بیماری ها آزمایشی در قالب طرح بلوکهای کاملاً تصادفی در سه تکرار در سال زراعی 89-90 در مغان اجراء گردید. در این تحقیق چهار ژنوتیپ کنجد به نام های لاین 2 طرح 85186، لاین 20 از طرح 86182، رقم اولتان، توده محلی مغان مورد بررسی و ارزیابی قرار گرفتند. هر رقم و ژنوتیپ مورد نظر در 5 خط 5 متری گشت گردیدند. فاصله خطوط کاشت از همدیگر 70 سانتی متر بود در طی دوره ی رد یادداشت برداری های لازم بمنظور ارزیابی صفات مورد مطالعه انجام گرفت از جمله صفات زمان سبز مزرعه، زمان شروع و پایان گلدهی، زمان شروع پایان غلاف دهی، زمان رسیدگی مزرعه، ارتفاع بوته، ارتفاع محل تشکیل اولین غلاف از سطح زمین، تعداد غلاف در بوته و در نهایت عملکرد دانه در واحد سطح تعیین گردید. دانه های حاصل از این آزمایش با استفاده از نرم افزار MSTAT-C تجزیه و مقایسه میانگین صفا مورد بررسی با استفاده از آزمون دانکن انجام گرفت. نتایج حاصل از این تحقیق نشان داد که حداکثر عملکرد دانه (1808/3 کیلوگرم در هکتار) را رقم اولتان به خود اختصاص داده بود. ضمناً حداقل این میزان را (1114 کیلوگرم در هکتار) ژنوتیپ شماره 1 (لاین 2 طرح 85186) داشته است. از نظر رودرسی بین ژنوتیپ های مورد بررسی، ژنوتیپ شماره 1 و شماره 4 مشترکاً با طول دوره ی رشد (رسیدگی) 95 روز پس از کاشت در یک گروه آماری قرار داشتند. حداکثر طول دور رسیدگی در این آزمایش مربوط به ژنوتیپ شماره 2 بوده است.

کلمات کلیدی:

کنجد، ژنوتیپ، عملکرد، امیدبخش

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/227033>

